

ธงชาติ

ประวัติของธงชาติประเทศบรูไน

เดิมรัฐสุลต่านบรูไนใช้ธงสีเหลืองเป็นสัญลักษณ์ของรัฐมาโดยตลอดแม้อยู่ในช่วงของการเป็นรัฐในอารักขาของสหราชอาณาจักร ต่อมาได้มีการเพิ่มแถบคาดสีขาว - ดำลงบนธงในปี พ.ศ. 2449 เพื่อให้เกิดความแตกต่างจากธงอื่นที่ใช้สีเหลืองชัดเจนขึ้น และได้มีการแก้ไขแบบธงอีกครั้งโดยการเพิ่มรูปตราแผ่นดินลงบนกลางธงในปี พ.ศ. 2509 ดังลักษณะที่ปรากฏในปัจจุบันนี้

ลักษณะของธงชาติ

เป็นธงสี่เหลี่ยมผืนผ้าสีเหลือง มีแถบคาดสีขาวและสีดำ พาดตามแนวทแยงมุมจากบนด้านคันธงไปยังมุมล่างด้านปลายธง จากบนซ้ายไปล่างขวา โดยสีขาวอยู่บน สีดำอยู่ล่าง กลางธงมีภาพตราแผ่นดินของบรูไน สัดส่วนของธง 2:3 ในทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สีเหลืองจะใช้เป็นสีประจำสถาบันกษัตริย์ และเป็นสีของธงประจำพระองค์ยังดี เปอร์ตวน อากง แห่งมาเลเซีย และธงมหาราชของไทย รวมถึงสีธงประจำตำแหน่งประธานาธิบดีแห่งอินโดนีเซียอีกด้วย

ความหมายของธงชาติบรูไน

สีเหลือง หมายถึง สุลต่าน สีขาวและสีดำ หมายถึง รัฐมนตรีที่ถวายงานรับใช้สุลต่าน ตรงกลางเป็นตราแผ่นดิน หมายถึง สันติภาพ ความเจริญรุ่งเรือง และสัญลักษณ์ของศาสนาอิสลาม

ตราแผ่นดินของประเทศบรูไน

ตราแผ่นดินจะเป็นเครื่องหมายอย่างที่ปรากฏอยู่บนธงชาติบรูไน เริ่มใช้ตรานี้เมื่อ พ.ศ. 2475 ประกอบด้วยสัญลักษณ์ 5 อย่าง คือ ราชวัช (ธง) พระกลด (ร่ม) ปีกนก 4 ขน มือสองข้าง และซีกงเดือนหรือพระจันทร์เสี้ยว ภายในวงเดือนซึ่งหงายขึ้นนั้น มีข้อความภาษาอาหรับจารึกไว้ ซึ่งแปลความได้ว่า “น้อมรับใช้ตามแนวทางของพระอัลเลาะห์เสมอ” (*Always in service with God's guidance*) เบื้องล่างสุดของตราจะมีแพรแถบจารึกชื่อประเทศไว้ว่าบรูไนดารุสซาลาม หมายถึง นครแห่งสันติสัญลักษณ์ต่างๆ บนตราแผ่นดินของประเทศบรูไน มีความหมายดังนี้

- ราชวัช (Bendera) และพระกลด (Payang Ubor - Ubor) หมายถึง สมเด็จพระราชาธิบดีแห่งบรูไนดารุสซาลาม (ของทั้งสองสิ่งนี้ นับเป็นเครื่องราชกกุธภัณฑ์ตามคติบรูไน)

- ปีกนก 4 ขน (Sagan) หมายถึง การพิทักษ์ความยุติธรรม ความสงบ ความเจริญ และสันติสุขของชาติ

- มือสองข้างที่ชูขึ้น (Tangan หรือ Kimhap) หมายถึง หน้าที่ของรัฐบาลที่จะยกระดับความมั่นคงสันติสุข และความวัฒนาถาวรให้เจริญรุ่งเรืองสืบไป

- ซีกงเดือนหงาย (Bulan) หมายถึง ศาสนาอิสลามอันเป็นศาสนาประจำชาติ